

Discurs celestial

El senyor Pau Cabré, alcalde d'Alpicat, felicita les festes als seus regidors i treballadors de forma celestial. El seu discurs es basa en la reflexió, anàlisi, meditació... d'un sermó que va escoltar un dia abans en un enterrament. No tenim ni idea del que va dir el mossèn que el pogués dur a aquesta reflexió però sí que us en farem cinc cèntims del que va soltar el senyor alcalde:

"El sermó que va fer el mossèn em va fer reflexionar fins a tal punt que vaig pensar que el podia aplicar a l'Ajuntament.

A l'Ajuntament, Jo sóc Déu (és refereix a ell), sóc el que prenc totes les decisions, el que mando, el que dirigeix, el que controla... (pensarà que l'Ajuntament és el seu *cortijo*?) de vegades m'equivoco, poques, heu de tenir en compte que l'any té 365 dies (sí, sí, amb tants dies es pot permetre un marge d'error: perd la subvenció del camp de futbol, adjudica

les obres públiques sense publicitat i, ves per on, després costen el doble, nombra el Senyor. Botan com a gerent amb un sou suculent, fa màgia a l'adjudicar la concessió del Pavelló i el judici ens costa 15.000 euros... no res, menudències) evidentment tot no pot ser perfecte, reivindicco el dret a equivocar-me (és clar, no més faltaria!).

Els meus regidors són Jesús, els fills de Déu, (lògic, sí, molt lògic) aquests m'ajuden a prendre les decisions (les bones o les equivocades?), fem un bon equip (a veure com la fem més grossa!), tots treballem per un objectiu comú, el nostre poble (està clar per això cobren solament entre l'alcalde i el Botan uns 74.000 euros, és a dir uns 12.000.000 milions de pessetes, però, això sí, hi dediquen 5 hores al dia, bé, això és el que consta a la nòmina)

I per últim vosaltres, els treballadors, sou l'Esperit Sant (alça!) dueu a terme els nostres projectes, porteu la

comptabilitat, la biblioteca, la Llar d'infants... en concret feu una tasca excel·lent (pobre d'aquell que té principis perquè, si ell se n'adona, zas!, li tallen el cap). Aplaudiments de la majoria dels assistents.

Reflexió: Aquest discurs del senyor alcalde políticament té un nom: caciquisme. Realment, davant aquesta reflexió en veu alta del senyor alcalde s'ha de tenir ànima d'heroi per seguir defensant els teus principis. No sabem si pretén que a partir d'ara, quan el vegem ens hem de fer la senyal de la creu o doblegar el genoll fent una flexió cap al davant com encara fan les nostres padrines quan passen pel davant l'altar. Tal vegada és que se l'hi ha pujat al cap la majoria absoluta CiU-PP.

Ens queda un dubte: qui és el dimoni?, d'aquest no se'n va parlar. Ara, tenim molt clar, que si el Senyor Alcalde diu que és Déu, per res del món volem conèixer el dimoni.

Maite Grió / Pere Expósito

REGIDORS DEL GRUP INDEPENDENT D'ALPICAT

LA MAÑANA es una publicación plural y abierta a todo tipo de opiniones. En esta sección se publicarán todas las con seudónimos o iniciales. Los originales deben presentarse mecanografiados a doble espacio y no se

El envío de textos a esta sección implica la aceptación de estas normas. No se mantendrá correspo